CZU: 342.924:347.99 DOI: https://doi.org/10.59295/pasfpi2025.17

ASPECTE JURISPRUDENȚIALE PRIVIND CAZUL BINE JUSTIFICAT CONDIȚIE A SUSPENDĂRII ACTULUI ADMINISTRATIV

CASE-LAW REGARDING THE WELL-JUSTIFIED CASE CONDITION OF THE SUSPENSION OF THE EXECUTION OF THE ADMINISTRATIVE ACT

DRAGOMIR GALAN Cristina Ioana
Doctorand USM RM
Judecător Curtea de Apel Ploiești România
ORCID iD: 0009-0008-9436-3991
E-mail: gateau1986@yahoo.com

Summary. *In the request to suspend the execution of the administrative act, the condition of the well-justified case can only be retained in the hypothesis in which, upon a summary analysis of the administrative act, it appears to be affected by illegality.*

Keywords: *suspension of the execution of the administrative act, well-justified case, serious doubt regarding the legality of an administrative act.*

Introducere

Legea nr. 554 din 2 decembrie 2004 contenciosului administrativ, publicată în Monitorul Oficial nr. 1154 din 7 decembrie 2004, în continuare Legea [1] reglementează astfel cum se arată la art. 2 alin. 1 lit. e) activitatea de soluţionare, de către instanţele de contencios administrativ competente potrivit legii, a litigiilor în care cel puţin una dintre părţi este o autoritate publică, iar conflictul s-a născut fie din emiterea sau încheierea, după caz, a unui act administrativ, în sensul prezentei legi, fie din nesoluţionarea în termenul legal ori din refuzul nejustificat de a rezolva o cerere referitoare la un drept sau la un interes legitim. La articolele 14 și 15 din Lege este reglementată procedura suspendării executării actului administrativ. De menționat este faptul că, actul administrativ se bucură de prezumţiile de legalitate şi veridicitate, prezumându-se deci că acesta este legal şi temeinic emis până la proba contrară, probă ce cade în sarcina celui care invocă nelegalitatea ori netemeinicia actului administrativ.

Potrivit doctrinei unanime în materie, suspendarea reprezintă operaţiunea de întrerupere temporară a efectelor juridice, ceea ce este valabil şi pentru actele administrative [2, p. 94].

De asemenea, potrivit prof. Oliviu Puie, suspendarea executării actului administrativ este un mijloc pentru asigurarea respectării principiului legalităţii care guver-

nează întreaga activitate a administraţiei publice [3, p. 226]. Acelaşi autor arată că, deşi unul dintre principiile dreptului administrativ este acela al executării din oficiu a actelor administrative, dar, devreme ce instanţa de judecată, urmare a contestării actului administrativ, este în curs de verificare a legalităţii acestuia, este echitabil ca actul administrativ să nu îşi producă efectele [3, p. 226].

Condițiile cumulative de îndeplinit pentru ca instanța de contencios administrativ să dispună suspendarea executării actului administrative sunt: cazul bine justificat și prevenirea unei pagube iminente.

În acest sens, doctrina arată că, pentru a se dispune suspendarea actului administrativ, pe lângă îndeplinirea condiţiei de procedură a introducerii plângerii prealabile, există ”o dublă condiţie de fond în dreptul românesc: să existe un caz bine justificat (existenţa unei îndoieli serioase asupra legalităţii actului atacat-aparenţa de ilegalitate), respectiv să existe o pagubă iminentă” [4, p. 340].

Definiţia cazului bine justificat este dată de dispoziţiile art.2 al 1 lit.t din Lege, ca fiind acele „împrejurările legate de starea de fapt şi de drept, care sunt de natură să creeze o îndoială serioasă în privinţa legalităţii actului administrativ„, în cele ce urmează fiind prezentate considerații jurisprudențiale cu privire la cazul bine justificat. Este unanim admis în practica judiciară faptul că instanţa de contencios administrativ poate dispune suspendarea executării actului administrativ contestat, în măsura în care din împrejurările relevate în cauză ar rezulta dubii evidente asupra prezumţiei de legalitate de care se bucură actul administrativ.

În acest sens, doamna profesor Verginia Vedinaş arată că „suspendarea intervine atunci când există îndoieli (dubii) cu privire la legalitatea unui act administrativ”. Se subliniază judicios faptul că „suspendarea ne apare ca o garanţie a asigurării legalităţii actului administrativ, în emiterea lui, dar şi în executarea lui, care intervine doar în situaţii de excepţie” [5, p. 387].

Trebuie avută în vedere și Recomandarea nr. R/89/8 a Consiliului de Miniştri al C.E. către statele membre privind protecţia judiciară provizorie în materie de contencios administrativ [6] potrivit căreia atunci când o instanţă este sesizată cu o contestatie referitoare la un act administrativ, iar instanţa nu a pronunţat încă o decizie, solicitantul poate cere aceleiaşi instanţe sau unei alte instanţe competente să ia măsuri de protecţie provizorie împotriva actului administrativ. Se mai recomandă ca instanţa să aibă în vedere toţi factorii relevanţi şi interesele. Cazul bine justificat este prezentat în Recomandarea nr. R/89/8 drept cazul prima-facie împotriva valabilităţii actului.

Metode de cercetare

În vederea realizării obiectivelor de cercetare s-a procedat la un spectru divers de metode de cercetare științifică. A fost utilizată metoda logică, prin procedeele sale, analiza și sinteza în scopul cercetării esenței instituției suspendării executării actului administrativ prin componenta sa, cazul bine justificat. S-a recurs în continuare la metoda sistemică pentru studierea actelor normative și interpretarea sistemică

a dispozițiilor acestora. Metoda juridică a fost orientată spre analiza jurisprudenței relevante în vederea realizării unei abordări multilaterale a temei cercetate.

Aspecte jurisprudențiale

Noutatea ştiinţifică a studiului realizat constă în faptul că se propune o viziune recentă a jurisprudenţei cu privire la condiţia de fond a suspendării executării actului administrativ, respectiv cazul bine justificat.

Înalta Curte de Casație și de Justiție apreciază că, existenţa cazului "bine justificat" presupune ca asupra legalităţii actului administrativ să planeze o puternică îndoială, iar aceasta să fie evidentă fără a se intra în cercetarea pe fond a dispoziţiilor actului administrativ.

În ceea ce privește probatoriul, instanța supremă, Secția de Contencios Administrativ şi Fiscal, a arătat în Decizia nr. 2324/19.04.2024 [7] că, probele administrate în cauză trebuie să ofere suficiente indicii aparente de răsturnare a prezumţiei de legalitate, fără a analiza, pe fond conţinutul actului administrativ. Astfel, indiciile de nelegalitate trebuie să fie evidente, reclamantul să ofere elemente probatorii care, la o cercetare sumară, să permită formarea unui dubiu serios asupra legalităţii actului.

Deoarece astfel cum am arătat actul administrativ se bucură de prezumțiile de legalitate și de veridicitate, pentru a ne afla în prezența cazului bine justificat trebuie identificate indicii de răsturnare a prezumţiei de legalitate. Într-o cerere de suspendare act administrativ, probatoriul nu poate avea amploarea şi consistenţa dovezilor ce urmează a fi administrate în cadrul acţiunii în anularea actului, pentru că, în cadrul procedurii sumare a suspendării de executare nu poate fi prejudecat fondul litigiului [8].

În practica instanței supreme au fost reținute împrejurări vădite de fapt şi/sau de drept care au capacitatea să producă o îndoială serioasă asupra prezumţiei de legalitate de care se bucură un act administrativ, cu titlu exemplificativ, fără însă a fi limitative: emiterea unui act administrativ de către un organ necompetent sau cu depăşirea competenţei, actul administrativ emis în temeiul unor dispoziţii legale declarate neconstituţionale, lipsa motivării actului administrativ ori modificarea importantă a acestuia în calea recursului administrativ[9].

Indiciile de nelegalitate pot viza atât încălcări ale normelor de drept procedural cât şi ale normelor de drept material. Împrejurările de fapt pot constitui indicii de nelegalitate întrucât legea, atunci când vorbeşte de împrejurări legate de starea de fapt sau de drept nu distinge pe de o parte, între aspecte de drept sau de fapt, iar de pe de altă parte, între normele de procedură administrativă cărora le este supus actul, şi normele de drept material administrativ în aplicarea cărora a fost emis, pe de altă parte. Împrejurările de fapt sau de drept care ar putea să răstoarne prezumția de legalitate a actului administrativ nu se limitează exclusiv la dimensiunea formală a acestuia. [10]

Astfel de indicii de nelegalitate au fost reținute cu ocazia admiterii cererii de suspendare a executării unei hotărâri a Consiliului Local prin care se aprobase reor-

ganizarea aparatului de specialitate al primarului comunei, în sensul reducerii cu 10% a numărului maxim de posturi stabilit potrivit art. III alin.8 din OUG nr. 63/2010, cu modificările şi completările ulterioare, şi pct. 1 din anexa la respectiva ordonanţă de urgenţă, în concret a postului de consilier achiziţii publice - funcţie publică din cadrul aparatului de specialitate al primarului comunei. Instanța de contencios administrativ a reținut că aparența de nelegalitate rezultă din faptul că hotărârea nu a fost contrasemnată, pentru legalitate, de către secretarul comunei, conform prevederilor art. 140 alin. 1 din Codul administrativ. Îndoiala serioasă asupra legalității actului a fost reținută și din împrejurarea că în hotărârea contestată nu se indica numărul maxim de posturi prevăzut pentru UAT conform art. III alin. (8^1) din Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 63/2010 şi pct. 1 din anexa la respectiva ordonanţa de urgenţă, deci dintr-o lipsă a motivării incidenței prevederilor art. XVII alin. 8 din Legea nr. 293/2023, referitoare la reducerea numărului maxim de posturi, iar nu a celor prevăzute în organigramă, şi coroborată cu nemotivarea soluţiei de reducere a postului de consilier achiziţii publice despre care reclamanta susţine că este post unic, iar nu a celuilalt post de consilier, vacant la momentul reorganizării. [11]

Într-un dosar privind suspendarea unei Dispoziții de demolare, în susținerea cazului bine justificat, reclamanta a invocat faptul că prin lucrările de demolare a platformei betonate și a construcției de lemn aflate lângă clădirea C23, proprietatea sa, intabulată în CF, există posibilitatea afectării structurii clădirii C23. În acest sens a susținut că, în lipsa unor detalii tehnice și a unor limite stabilite în mod neechivoc între cele două construcții, exista pericolul ca măsura desființării să afecteze și construcția C23, proprietatea sa. În acest caz, cazul bine justificat a fost apreciat prin raportare la împrejurările de fapt referitoare la lipsa unor detalii tehnice și a unor limite neechivoce între cele două construcții. Instanța de contencios administrativ a constatat că, în considerentele unei sentințe civile depuse la dosarul instanței de fond, s-a reținut că platforma betonată este situată la limita corpului E magazie de lemn C23, or, raportat la susținerile reclamantei în sensul că, în lipsa unor detalii tehnice și a unor limite stabilite în mod neechivoc între cele două construcții, există pericolul ca măsura desființării să afecteze și structura clădirii C23, proprietatea sa. Curtea de Apel Timișoara a apreciat prin Decizia nr. 1249/2024 din 10.12.2024 [12] că este mai prudentă soluţia de suspendare a actului administrativ contestat până la pronunţarea hotărârii asupra fondului, o atare soluţie provizorie neaducând atingere dreptului pârâtului de a obţine executarea actului în măsura în care instanţa de fond va statua în sensul legalităţii acestuia.

În analiza cererii de suspendare a executării actelor administrative reprezentate de deciziile de impunere, Curtea de Apel Constanța, Secția de contencios administrativ, a considerat prin Decizia nr. 788/2024 din 17.10.2024 la o analiză sumară a cauzei, că indiciile de nelegalitate ce se constituie în cazul bine justificat pot fi deduse din maniera de redactare a deciziilor de impunere, respectiv în lipsa indicării modalităţii concrete de calcul, nemenţionării temeiului juridic prin care taxa în dis-

cuţie a fost reglementată, în lipsa indicării hotărârii de consiliu local şi a cuantumului propriu-zis al taxei la care s-a făcut raportarea pentru fiecare imobil, respectiv fiecare an. Aparența de nelegalitate transpare astfel în contextul emiterii în aceeaşi zi pe numele reclamantului a 9 decizii de impunere care vizează ani şi imobile diferite şi al succesiunii mai multor hotărâri de consiliu local în perioada vizată de aceste titluri de creanţă. Fără a face o analiză pe fondul conţinutului acestor decizii, instanța de contencios administrativ a avut în vedere necesitatea stabilirii clare și neechivoce de către autoritatea fiscală a modalităţii de plată a sumelor pentru fiecare perioadă şi imobil, astfel încât contribuabilul să poată urmări şi înţelege sarcina fiscală care îi revine. [13]

Îndoiala serioasă asupra legalităţii actului a fost reținută de Curtea de Apel Oradea, Secția de Contencios Administrativ prin Decizia nr. 624/2024 din 02.12.2024 [14] ca urmare a aparentei nemotivări a Deciziei de impunere nr. 218624/22.07.2024, în condiţiile în care nici în cuprinsul deciziei şi nici în raportul de inspecţie fiscală nu se menţionează temeiul de drept în baza căruia s-a aplicat o cotă de impozitare de 2% în cazul stabilirii impozitului pe clădire. S-a reținut că raportul de inspecție fiscală precizează hotărârile de consiliu local care ar fi stat la baza stabilirii bazei de impunere, fără a se preciza temeiurile de drept ce au stat la baza stabilirii situației fiscale. Indiciile de nelegalitate au rezultat din aparenta nemotivare a deciziei de impunere şi în ceea ce priveşte stabilirea impozitului pe teren, deoarece nici în decizie şi nici în raportul de inspecție fiscală nu s-au indicat temeiurile legale din hotărârile de consiliu local concludente. De asemenea, motivarea în fapt a fost considerată lacunară, nereieșind clar raţionamentul organului fiscal şi modul în care au fost stabilite sumele reprezentând impozit pe teren. Curtea de Apel Oradea a considerat că există o aparenţă de nemotivare şi în ceea ce priveşte stabilirea impozitului pe mijloacele de transport, având în vedere că nu au fost prezentate temeiurile de drept şi raţionamentul pe care l-a avut în vedere organul fiscal când a stabilit impozitul. Instanța de contencios administrativ a reținut astfel că, aparenta nemotivare a actului creează o îndoială serioasă asupra legalităţii acestuia, fiind îndeplinită condiţia cazului bine justificat, conform art. 2 alin. 1 lit. t) din Legea nr. 554/2004.

Într-o altă decizie de speță, instanța de contencios administrativ a apreciat că apărările de care se prevalează societatea sunt de natură a justifica reținerea aparenței de nelegalitate a actelor fiscale a căror suspendare se solicită. În acest sens, s-a avut în vedere că obligațiile fiscale puse în sarcina societății au fost stabilite de autoritățile fiscale ca urmare a exercitării dreptului de apreciere, respectiv a interpretării și reîncadrării unor operațiuni/acte juridice ale societății. Cu toate acestea, examinând sumar actele administrative, instanța de contencios administrativ a constatat că în cuprinsul raportului de inspecție fiscală și a deciziei de impunere nu au fost expuse într-o formă clară, de natură să susțină aparența de legalitate, împrejurările concrete de fapt și de drept care au determinat stabilirea unei alte stări de fapt fiscale decât cea evidențiată în actele societății. Înregistrările în contabilitatea societății reclamante

au avut la bază acte justificative, respectiv contracte și acte adiționale la acestea, reîncadrarea fiind justificată de organul fiscal din perspectiva considerării faptului că nefacturarea nu a avut motive fundamentate, fără ca aprecierea să se raporteze la o situație faptică diferită de cea susținută de societate. Astfel, instanța de contencios administrativ a constatat că verificarea sumară a actelor fiscale, permisă în cadrul prezentei proceduri, nu oferă suficiente garanții de natură a proteja prezumția de legalitate de care se bucură actul administrativ fiscal [15].

În cazul cererii de suspendare a executării Deciziei privind încetarea numirii prin concurs a contractului de management educaţional din funcţia de director al unei școli gimnaziale, instanța de contencios administrativ a reținut că, într-o analiză a aparenței, rezultă că nu s-a respectat procedura prevăzută în niciuna din ipotezele prevăzute la art. 198 alin. 4 lit. lit. a)-c) din Legea nr. 198/2023. În acest caz, aparența de nelegalitate a rezultat din aparenta încălcare a normelor de procedură administrativă referitoare la propunerea motivată a directorului general al DJIP/DMBIP, avizul consiliului de administraţie al DJIP/DMBIP, propunerea motivată a 2/3 dintre membrii consiliului de administraţie al unităţii de învăţământ sau, după caz, propunerea consiliului profesoral, cumulativ cu votul secret a 2/3 dintre membri. Astfel, s-a reținut că prezumţia de legalitate a actului administrativ a fost înlăturată ca urmare a lipsei unui temei juridic valid şi a unei proceduri conforme prevederilor legale pentru a dispune eliberarea din funcţie a reclamantei [16].

Într-o cerere de suspendare a executării actului administrativ reprezentat de dispoziţia de delegare a atribuțiilor, Curtea de Apel București a analizat limitele analizării actelor administrative din perspectiva condiției cazului bine justificat. Instanța de control judiciar a constatat că prima instanță în mod greșit a apreciat că actul ar fi motivat prin actele preparatorii invocate în preambul și că nu poate verifica dacă funcția publică este vacantă, sau dacă există perspectiva vacantării acesteia, când și dacă a fost realizată informarea funcționarului public, în condițiile în care: -reclamanta nu a solicitat să se verifice o stare de fapt, ci doar nemotivarea actului din perspectiva relatării unei stări de fapt care ar trebui să preexiste; - instanța de fond nu a verificat dacă actele preparatorii conțin o motivare suficientă din perspectiva art. 438 din Codul administrativ, invocat de reclamantă, cu referire la delegarea de atribuții specifice funcției publice vacante de secretar general al unității administrativ-teritoriale. Instanța de recurs a constatat că actul administrativ nu este motivat din perspectiva condițiilor impuse de art. 438 din Codul administrativ pentru delegarea în totalitate a atribuțiilor funcției publice de secretar general al unităţii administrativ-teritoriale către un alt funcționar public decât conducătorul compartimentului juridic. Aparența de nelegalitate rezultă și din faptul că referatele care au stat la baza adoptării actului nu precizează data de la care se vacantează funcția de secretar al unităţii administrativ-teritoriale. A mai reținut instanța de recurs faptul că în actele preparatorii nu există nicio mențiune cu privire la faptul că postul conducătorului compartimentului juridic ar fi vacant sau temporar vacant pentru a putea da eficiență

normei subsidiare prevăzute de art. 438 alin. 6 din Codul administrativ referitoare la delegarea în totalitate a atribuţiilor funcţiei publice de secretar general al unităţii administrativ-teritoriale. Instanța de control judiciar a concluzionat că lipsa motivării actului administrativ din perspectiva art. 438 din Codul administrativ întrunește condițiile cazului bine justificat, fiind vorba de o împrejurare legată de starea de fapt și de drept, de natură să creeze o îndoială serioasă în privinţa legalităţii actului administrativ[17] .

Curtea de Apel Alba Iulia prin Decizia nr. 49/2020 din 23.01.2020 [18] a arătat că suspendarea executării constituie o situație de excepție, aceasta putând fi dispusă numai în cazurile şi în condițiile expres prevăzute de lege, însă, în situația concretă a circumstanțelor de fapt și de drept ale cauzei, în mod argumentat instanța de fond a admis cererea de suspendare a executării actului administrativ apreciind că susținerile reclamantului sunt în măsură să ofere indicii suficiente de răsturnare a prezumției de legalitate și să facă verosimilă iminența producerii unei pagube în cazul particular supus evaluării. Astfel, prin raportare la situația de fapt a reclamantului si la conținutul concret al actului administrativ, după evaluarea sumară a aparenței dreptului, instanța de fond a apreciat că prezumția de legalitate a acestuia este înlăturată în condițiile în care din actele analizate rezulta că nu s-a justificat în mod concret calificativul acordat reclamantului și că în fișele de evaluare există neconcordanțe evidente între notele acordate de către cei 3 evaluatori, concluzionând că se impune suspendarea actului administrativ. În mod judicios, instanța s-a limitat la verificarea doar a acelor împrejurări vădite de fapt şi/sau de drept care au capacitatea să producă o îndoială serioasă asupra prezumției de legalitate de care se bucura un act administrativ.

În acord cu jurispridența instanțelor românești, jurisprudența europeană în materie, respectiv cauza T-184/01 R, IMS Health Inc. și Commission of the European Communities [19], a reținut că cerința cazului bine justificat este îndeplinită atunci când se relevă existența „cel puțin a unei dispute serioase cu privire la corectitudinea fundamentului legal al deciziei atacate”.

Concluzii

Legiuitorul român a reglementat procedura suspendării executării actului administrativ ca măsura de protecție a persoanelor fizice şi juridice în raport cu autorităţile publice, ale căror acte sunt executorii de drept cu scopul de a evita exercitarea de către autorităţile publice a prerogativelor pe care le au în mod discreţionar. În cadrul cererii de suspendare, instanţa de contencios administrativ nu poate cerceta îndeplinirea condiţiilor de legalitate şi oportunitate ale actului administrativ, această competență aparținând instanţei de fond ce soluţionează acţiunea în anulare. Condiţia cazului bine justificat poate fi reţinută doar în ipoteza în care, la o analiză sumară a actului administrativ, la o analiză preliminară a probelor, acesta apare ca fiind afectat de vicii evidente de nelegalitate. Instanța de judecată constată existența acestei

condiții în cazul în care din împrejurările relevate în cauză ar rezulta dubii evidente asupra prezumţiei de legalitate de care se bucură actul administrativ.

În analiza cazului bine justificat, argumentele legate de starea de fapt şi de drept care sunt în măsură să producă instanţei o îndoială serioasă în privinţa legalităţii actului administrativ nu trebuie confundate cu motivele de nelegalitate ale actului administrativ care vor fi analizate pe fondul cererii de anulare a actului. Deşi fundamentele cazului bine justificat sunt referitoare la situaţia de fapt sau de drept existentă în cauză, totuşi cu ocazia soluţionării cererii de suspendare a executării actului administrativ, instanţa de judecată nu examinează propriu-zis legalitatea şi temenicia lor, întrucât aceasta ar presupune implicit o anticipare a soluţionării fondului litigiului dintre părţi.

Referinţe bibliografice:

1. Legea nr. 554 din 2 decembrie 2004 contenciosului administrativ, publicată în Monitorul Oficial nr. 1154 din 7 decembrie 2004. [Accesat: 05.01.2025] Disponibil: https://legislatie.just.ro/Public/DetaliiDocument/57426 t
2. Iorgovan A., *Drept administrativ*. Bucureşti Editura All Beck, 2005. p. 94 ISBN 973-655-790-1
3. Puie O., *Recursul administrativ şi jurisdicţional în contenciosul administrativ după modificarea Legii nr. 554/2004*. Bucureşti Editura Universul juridic, 2007 p. 226 ISBN 978-973-8929-90-6
4. Podaru O., *Drept administrativ Vol. I Actul administrativ (I) Repere pentru o teorie altfel* Bucureşti Editura Hamangiu, 2010. p. 340 ISBN 978-606-522-275-5
5. Vedinaş V., *Drept administrativ* Bucureşti Editura Universul juridic, 2022 p. 387 ISBN 978-606-39-0919-1
6. Recomandarea nr. R/89/8 a Consiliului de Miniştri al C.E. către statele membre privind protecţia judiciară provizorie în materie de contencios administrativ [Accesat: 05.01.2025] Disponibil: https://rm.coe.int/16804f288f
7. Înalta Curte de Casație și de Justiție, Decizia Înaltei Curți de Casație și de Justiție nr. 2324/19.04.2024 Secția de Contencios Administrativ şi Fiscal [Accesat: 08.01.2025] Disponibil: https://www.scj.ro/1093/Detalii-jurisprudenta?customQuery%5B0%5D.Key=id&customQuery%5B0%5D.Value=218565#highlight=##%20cazul%20bine%20justificat
8. Curtea de Apel Cluj, Hotarâre nr. 1141/2024 din 11.12.2024 pronunțată de Curtea de Apel Cluj, cod RJ 86e5gd463 [Accesat: 30.01.2025]. (Disponibil: https://www.rejust.ro/juris/86e5gd463)
9. Înalta Curte de Casație și de Justiție, Decizia Înaltei Curți de Casație și de Justiție nr. 1048/22 februarie 2024 Secția de Contencios Administrativ şi Fiscal [Accesat: 12.12.2024]. Disponibil: https://www.scj.ro/1093/Detalii-jurisprudenta?customQuery%5B0%5D.Key=id&customQuery%5B0%5D.Value=220009#highlight=##%20cazul%20bine%20justificat

10. Curtea de Apel Suceava, Hotarâre nr. 16/2025 din 13.01.2025 pronunțată de Curtea de Apel Suceava, cod RJ 39394245d [Accesat: 30.01.2025]. (Disponibil: https://www.rejust.ro/juris/39394245d
11. Curtea de Apel Timișoara, Hotarâre nr. 1270/2024 din 16.12.2024 pronunțată de Curtea de Apel Timișoara, cod RJ g84943938 [Accesat: 30.01.2025]. (https://www.rejust.ro/juris/g84943938
12. Curtea de Apel Timișoara, Hotarâre nr. 1249/2024 din 10.12.2024 pronunțată de Curtea de Apel Timișoara, cod RJ 59d245695 [Accesat: 30.01.2025] (Disponibil: https://www.rejust.ro/juris/59d245695)
13. Curtea de Apel Constanța, Hotarâre nr. 788/2024 din 17.10.2024 pronunțată de Curtea de Apel Constanța, cod RJ 3926846dd [Accesat: 20.01.2025]. (Disponibil: https://www.rejust.ro/juris/3926846dd)
14. Curtea de Apel Oradea, Hotarâre nr. 624/2024 din 02.12.2024 pronunțată de Curtea de Apel Oradea, cod RJ 2395g4d66 [Accesat: 20.01.2025]. (Disponibil: https://www.rejust.ro/juris/2395g4d66)
15. Curtea de Apel Oradea, Hotarâre nr. 520/2024 din 23.10.2024 pronunțată de Curtea de Apel Oradea, cod RJ 62872d5e7 [Accesat: 10.01.2025]. (Disponibil: https://www.rejust.ro/juris/62872d5e7).
16. Curtea de Apel Cluj, Hotarâre nr. 953/2024 din 23.10.2024 pronunțată de Curtea de Apel Cluj, cod RJ 98g5gg62g [Accesat: 10.01.2025]. (Disponibil: https://www.rejust.ro/juris/98g5gg62g).
17. Curtea de Apel București, Hotarâre nr. 180/2024 din 07.02.2024 pronunțată de Curtea de Apel București, cod RJ724g779g8 [Accesat: 10.01.2025]. (Disponibil: https://www.rejust.ro/juris/724g779g8)
18. Curtea de Apel Alba Iulia, Hotarâre nr. 49/2020 din 23.01.2020 pronunțată de Curtea de Apel Alba Iulia, cod RJ 5528e222 [Accesat: 10.01.2025]. (Disponibil: https://www.rejust.ro/juris/5528e222)
19. Case T-184/01 R IMS Health Inc. v Commission of the European Communities [Accesat: 10.01.2025].(Disponibil: https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/PDF/?uri=CELEX:62001TO0184(01)_SUM&from=DA)